Nider, Johannes: Sermones de tempore et de sanctis cum quadragesimali
[Reutlingen: Michael Greyff], [ca. 1480] Seite 258

Tercius infimꝰ oꝑe beneficium non recōpensare· ꝯtra qđ ille cecidit ī faciem añ pedes eiꝰ gratias agens ꝛc· Vnde qꝛ viciū ingratoꝝ xp̄c hic multū reprehendit· Notāda sunt de gratitudine quinqꝫ dubia que soluit sanctus tho·ij·ij·q·c·vj· Primū quibꝰ sit gratitudo exhibēda Re· principaliter deo prelatis et parentibꝰ·licet etiā omi facienti· Scđm dubiū per q̄ grati esse possimꝰ Re· corde ꝑ cognitionē beneficij ore ꝑ gratiaꝝ actōeꝫ et oꝑe ꝑ qualēcunqꝫ donationē exemplum de lepso lu·in ꝓposito euāgelio· Terciuꝫ dubium que sint maiora dei beneficia· rñde· creatio sua· traditio palacij totiꝰ mūdi· gubernatō nostri celi ⁊ mūdi· redēpcō ꝑditi· vocatio ad domū xp̄ianismi· collatō cuiuslibet sacramēti· eruditio verbi di̅ ꝓseruatio peccati flagella dei· datio cuiꝰlibet tꝑalis rei infusio doni gratuiti et expectatio patrie cele· Quartum dubiū quot fructus sequuntur gratos de bñficijs dei Re· ꝙ caritatis ardor· augmentū meriti· vitatio pene alteriꝰ mūdi· satisfactio de nū ꝙ̄ satisfactibili ec gaudiū in oī oꝑe dei ꝟ Quintū dubiū cur deo maxime gratias agere debemꝰ Re· propter illa que tangunt᷑ Joh·iij· Sic deꝰ dilexit mundū· vt vnige· suū daret vt o· qui cre· in eum non ꝑ· sꝫ habeat vitā eternaꝫ·¶ Vbi ostenduntur septē· Primo quis dilexit vel benefecit· qꝛ deus infinitū bonum· Secūdo quo benefecit· qꝛ ex caritate dilexit Tercio cui benefecit· qꝛ peccatori ibi munduꝫ· Quarto quid magni dedit· qꝛ vnigenitū suū· Quinto an meruimus dicendū ꝙ non ibi daret sed adhuc mereri possumꝰ applicationeꝫ ꝑ fidē formatā ibi vt omis qui credit ī eum· Sexto quantū malū vitare possumus ꝑ illa qꝛ eternaꝫ damnationē ibi non ꝑeat· Septimo quantū bonū ibi sed ha· vi· eter· De ingratitudīe nota quinqꝫ dubia opposita ꝓfatis solutionibꝰ que quis a se faciliter inuenire potest·

Dn̄ica quindecima

Primū querite regnuꝫ dei et iusticiā eius· ⁊ hec oīa adijcientur vobis Math· vj· qꝛ sꝫm Aug· deꝰ fecit hoīem vt sūmum bonū intelligeret ī itelligendo amaret amādo possideret ⁊ possidendo frueretur· ideo xp̄c in hoc euāgelio intendit nos ab amore terrenoꝝ trahere ad amorem celestiū ꝑ tria principaliter· Primo dissuadendo diuiciaꝝ seruitutem· Secundo interdicendo nimiā solicitudinem ibi· nolite soliciti esse Tercio ostendendo verā vie et patrie beatitudinem ibi primū ergo querite reg ꝛc·

A Quantū ad primū notandū ꝙ ꝓprie loquendo in toto mundo non est res ꝓter christū deum· que ꝓprie et vere dici possit aut esse dn̄s cuius sex sunt cause· Prima qꝛ quilibet homo est dispensator oīm sibi cōmissoꝝ et villicꝰ qui si dissipauerit bona domini dei reddet durā rationem villicationis sue non solum de pecunia sꝫ etiam de omni verbo ocioso reddēt homines rationem in die nouissimo Math·xij· Scđo qꝛ quilibet homo est soluꝫ mutui receptor· xp̄c em̄ deꝰ mutuauit vni quinqꝫ talenta· alteri duo· alteri vnū· vnicuiqꝫ sꝫm ꝓpriaꝫ virtuteꝫ Math·xxv· et lu·xix· vn̄ nō bn̄ negociantē puniet ꝗuiter· tercio qꝛ omes res sunt mendice homo potissime Math·vj· et Lu·xj· Panē nostrum quotidianum da nobis hodie

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-500/0257
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG